

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže a soudkyně Mgr. Věry Jachurové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové v právní věci

žalobce: **Mgr. F. Š.**
bytem XXX

proti
žalované: **Vězeňská služba České republiky**
se sídlem Soudní 1672/1a, Praha 4

o žalobě ze dne 23.10.2018 na ochranu proti nečinnosti žalované spočívající v nevyřízení žádosti žalobce ze dne 20. 6. 2018 o poskytnutí informací v oblasti výchovy, vzdělávání a informatiky vězněných osob adresované Věznici Kynšperk nad Ohří

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce podal ke Krajskému soudu v Plzni žalobu datovanou dnem 23.10.2018, kterou se domáhal ochrany proti nečinnosti žalované spočívající v nevyřízení jeho žádosti ze dne 20.6.2018 o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“) v oblasti výchovy, vzdělávání a informatiky vězněných osob adresované Věznici Kynšperk nad Ohří. Jako žalovanou žalobce v žalobě označil Vězeňskou službu České republiky, Věznici Kynšperk nad Ohří. Usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 29.4.2019 č.j. 30 A 306/2018 – 63 byla žaloba postoupena k vyřízení Městskému soudu v Praze.
2. Žalobce v žalobě uvedl, že v rámci občanské aktivity vězněných s názvem Pankrácká výzva 2015, která se zabývá mj. úrovní dodržování základních lidských práv a svobod ve výkonu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

vazby, trestu i zabezpečovací detenci a provádí soustavný sběr informací od veřejné správy a samosprávy za účelem popisu závažných deliktů vězněných osob, zaměstnanců i příslušníků Vězeňské služby České republiky, podal dopisem ze dne 20.6.2018 adresovaným Vězeňské službě ČR, Věznici Kynšperk nad Ohří žádost o poskytnutí informací v oblasti výchovy, vzdělávání a informatiky vězněných osob, které blíže vymezil pod body 1 - 8 uvedené žádosti. Žalovaná se svým přípisem adresovaným žalobci snažila přenést informační povinnost v postavení povinného subjektu na nadřízený orgán, tj. na Generální ředitelství Vězeňské služby České republiky, s čímž však žalobce nesouhlasil. Proti tomuto nezákonnému postupu podal dne 13.8.2018 prostřednictvím své právní zástupkyně advokátky Mgr. L. V. stížnost podle § 16a odst. 1 písm. b) informačního zákona, avšak do dne podání žaloby neobdržel žádné rozhodnutí, ani mu není známo, zda žalovaná postoupila stížnost a spisový materiál podle § 16a odst. 5 informačního zákona nadřízenému orgánu. Podle žalobce se v dané věci jedná o nezákonnou nečinnost žalované v postavení správního orgánu, a proto navrhl, aby soud přikázal žalované, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení rozsudku zjedнала nápravu při vyřizování žádosti žalobce ze dne 20.6.2018 a vydala rozhodnutí ve věci.

3. Vězeňská služba České republiky, Věznice Kynšperk nad Ohří ve vyjádření k žalobě konstatovala, že jí byl dne 29.6.2018 doručen v jedné zásilce soubor 38 žádostí o poskytnutí informací. Pro účely přehlednosti značně objemného souboru žádostí byly žalobcem doručené žádosti o informace označeny jako „I. Žádost o poskytnutí informací v oblasti péče o tělesně postižené, II. Žádost o poskytnutí informací v oblasti stravování, III. Žádost o poskytnutí informací v oblasti ubytování vězněných osob, IV. Žádost o poskytnutí informací v oblasti výchovy, vzdělávání a informatiky vězněných osob.“ Shodná podání přitom žalobce adresoval v podstatě všem organizačním jednotkám Vězeňské služby České republiky, tj. jednotlivým věznicím, kterým byl rovněž doručen obsáhlý soubor 38 základních žádostí, v němž žalobce požadoval mj. také informace z oblasti „*výchovy, vzdělávání a informatiky*“. Ze spisového materiálu je zřejmé, že Vězeňská služba České republiky řádně vedla řízení o veškerých žádostech žalobce z oblasti výchovy, vzdělávání a informatiky vězněných osob, přičemž v mnoha případech byla žadateli (žalobci) informace poskytnuta, ohledně jiných požadavků bylo pak rozhodnuto o odmítnutí žádosti podle ustanovení § 15 odst. 1 informačního zákona ve spojení s příslušnou právní úpravou. Ve všech případech měla rozhodnutí vydaná povinným subjektem esenciální náležitosti dle § 68 správního řádu (výrok, odůvodnění, poučení); ve výrokové části bylo uvedeno řešení otázky, která byla předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, i označení účastníků řízení. Sdělení o poskytnutí informace nebo písemná rozhodnutí o odmítnutí žádosti žalobce pokaždé prokazatelně převzal, o čemž svědčí doručenky zařazené ve spisové dokumentaci. Ze strany povinného subjektu, kterým je Vězeňská služba České republiky, tedy nedošlo ke stavu, který by bylo možné považovat za nečinnost správního orgánu.
4. Vězeňská služba České republiky, Věznice Kynšperk nad Ohří ve svém vyjádření dále uvedla, že žalobce za nečinný správní orgán označil v žalobě organizační jednotku Vězeňské služby České republiky, které však ve smyslu § 1 odst. 4 zákona č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráží České republiky (dále jen „zákon o vězeňské službě“) ze žádného zákona nevyplývá samostatná rozhodovací pravomoc v oblasti poskytování informací ve smyslu informačního zákona, a proto ji nelze považovat za správní orgán ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. Tyto závěry, které potvrzuje i judikatura správních soudů (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26.9.2018 č. j. 4 As 269/2018 - 15

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

či usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 8.11.2018 č. j. 54 A 153/2018 - 7), by měly být důvodem pro zamítnutí žaloby.

5. V podání ze dne 17.3.2020 se Vězeňská služba České republiky ztotožnila s předchozím vyjádřením Vězeňské služby České republiky, Věznice Kynšperk nad Ohří a dodala, že žádosti o informace týkající se oblasti výchovy, vzdělávání a informatiky vězněných osob, které žalobce zaslal většině organizačních jednotek Vězeňské služby České republiky, byly vyřizovány Generálním ředitelstvím Vězeňské služby České republiky.
6. Při rozhodování ve věci samé vycházel soud z následující právní úpravy:
7. Podle § 79 odst. 1 s.ř.s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.
8. Podle § 79 odst. 2 s.ř.s. žalovaným je správní orgán, který podle žalobního tvrzení má povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení.
9. Podle § 81 odst. 1 s.ř.s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.

Podle § 81 odst. 2 s.ř.s. je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon.
10. Podle § 81 odst. 3 s.ř.s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná
11. Soud předně uvádí, že v řízení jednal v procesním postavení žalované s „*Vězeňskou službou České republiky, se sídlem Soudní 1672/1a, 140 00 Praha*“, přestože žalobce v žalobě označil za žalovanou „*Vězeňskou službu České republiky, Věznice Kynšperk nad Ohří, P. O. Box 10, 357 51 Kynšperk nad Ohří*“. Soud si je vědom toho, že podle § 79 odst. 2 s.ř.s. je to právě žalobce, podle jehož žalobního tvrzení je označen správní orgán, který má povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení, avšak v předmětné věci lze odkázat na zcela jednoznačný právní názor vyjádřený v rozsudku ze dne 20.5.2019 č. j. 2 As 119/2019 – 12, jímž Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost žalobce proti usnesení ze dne 9.4.2019 č. j. 30 A 286/2018 - 45, kterým Krajský soud v Plzni postoupil žalobu k vyřízení Městskému soudu v Praze. Tato žaloba se týkala obdobné věci jako nyní projednávaná žaloba, tj. namítané nečinnosti povinného subjektu spočívající v nevyřízení žalobcovy žádosti o poskytnutí informace. Nejvyšší správní soud ve zmíněném rozhodnutí s poukazem na závěry vyjádřené v rozsudku ze dne 4.10.2018 č.j. 5 As 284/2018 – 20 označil za povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 informačního zákona, a tedy za žalovanou Vězeňskou službu České republiky, sídlem Soudní 1672/1a, Praha 4.
12. Podle právního výkladu Nejvyššího správního soudu je nutno vycházet ze základního pravidla, že za „*správní orgán*“ lze považovat orgán moci výkonné, orgán územního samosprávního celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobu nebo jiný orgán, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy [§ 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s.]. Organizační složka správního orgánu

může být správním orgánem rozhodujícím v prvním stupni pouze tehdy, svěřuje-li jí právní předpis určité samostatné rozhodovací pravomoci (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16.7.2008 č. j. 3 Ans 8/2008 - 84). Pokud však zákon nevymezuje organizačním složkám správního orgánu s celostátní působností (vnitřním organizačním jednotkám) samostatnou rozhodovací pravomoc, nemohou takové organizační jednotky získat postavení správního orgánu rozhodujícího v prvním stupni dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. Místní příslušnost soudu dle § 7 odst. 2 s.ř.s. se proto v takových případech bude řídit sídlem správního orgánu s celostátní působností, nikoli sídlem jeho vnitřní organizační jednotky (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15.2.2012 č. j. 6 Ads 15/2011 - 143 nebo usnesení tohoto soudu ze dne 28.11.2012 č. j. Nad 81/2012 - 71).

13. S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud dovodil, že v posuzovaném případě se žalobce domáhal poskytnutí informací po Vězeňské službě České republiky jakožto povinném subjektu ve smyslu § 2 odst. 1 informačního zákona (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21.5.2019 č. j. 2 As 120/2019-13, bod 12). Uvedené závěry je třeba aplikovat i na nyní projednávanou věc. Věznicím (respektive jejich ředitelům), které jsou ve smyslu § 1 odst. 4 zákona o vězeňské službě organizačními jednotkami Vězeňské služby jakožto orgánu státní správy s celostátní působností, totiž žádný zákon nevymezuje v oblasti poskytování informací podle informačního zákona samostatnou rozhodovací pravomoc. Nemají tedy v této oblasti postavení správního orgánu ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s., nelze je tudíž pro účely určení místně příslušného soudu dle § 7 odst. 2 s.ř.s. považovat za správní orgán, který dle tvrzení žalobce měl zasáhnout do jeho práv. Za správní orgán, který měl dle tvrzení žalobce svou nečinností zasáhnout do jeho práv podle § 7 odst. 2 věty první s.ř.s., proto v nyní projednávané věci nelze považovat Věznici Kynšperk nad Ohří, ale Vězeňskou službu České republiky, se sídlem Praha 4, Soudní 1672/1a.
14. S ohledem na uvedené judikатурní závěry přistoupil soud k posouzení předmětné žaloby. Shledal, že žaloba splňuje zákonné náležitosti, byla podána včas a je přípustná, protože žalobce bezvysledně vyčerpal prostředky k ochraně proti nečinnosti tím, že podal na postup žalované stížnost podle § 16a informačního zákona (ze správního spisu vyplývá, že tato stížnost byla vyřízena Generálním ředitelstvím Vězeňské služby dne 19.11.2018 pod č. j. VS-76104-12/ČJ-2018-800040-INFZ). Žalobce má dle žalobních tvrzení za to, že požadované informace měl obdržet od povinného subjektu (jímž však dle jeho nesprávného názoru měla být konkrétní věznice a nikoli Vězeňská služba České republiky).
15. Z obsahu správního spisu předloženého soudu žalovanou soud zjistil následující, pro věc rozhodné skutečnosti.
16. Žádost žalobce o poskytnutí informací v oblasti výchovy, vzdělávání a informatiky vězněných osob ze dne 20.6.2018 byla doručena Věznici Kynšperk nad Ohří dne 29. 6. 2018. Žalobce v žádosti požádal o sdělení následujících údajů:
 1. *Generálie managementu povinného subjektu, stav k 1.7.2018 – ředitel, 1. zástupce ředitele, ostatní zástupci ředitele, vedoucí oddělení výkonu trestu (ev. vazby), jeho zástupci (hodnost, titul, jméno, příjmení, služební zařazení, datum vzniku, rok narození, datum vzniku služebního poměru /dříve pracovního/s uvedením životopisů /u služebního zařazení žen ekvivalence/).*

2. *Seznam všech vychovatelů, speciálních pedagogů, psychologů a dalších funkcionářů v zaměstnaneckém vztahu k povinnému subjektu se stavem k 1.7.2018 - titul, jméno, příjmení, funkční zařazení, vznik funkce, datum vzniku zaměstnaneckého poměru, dosažené vzdělání (uvést název školy a rok dokončení).*
 3. *Seznam názvů všech aktivit zacházení, platných k 1.7.2018 u povinného subjektu (kurz, zaměření, četnost, odpovědná osoba, maximální počet účastníků, délka aktivity, kvalifikační požadavky na lektora).*
 4. *Seznam všech příslušníků Vězeňské služby ČR, které jsou k 1.7.2018 dislokováni u povinného subjektu na úseku oddělení prevence a stížností a na oddělení výkonu trestu (ev. vazby) - hodnost, titul, jméno, příjmení, funkční zařazení, vznik služebního poměru (dříve pracovního), rok narození.*
 5. *Seznam všech zaměstnanců u povinného subjektu ke dni 1.7.2018 (titul, jméno, příjmení, pracovní zařazení, vznik zaměstnaneckého poměru, rok narození).*
 6. *Seznam všech příslušníků vězeňské služby ČR, dislokováných u povinného subjektu ke dni 1.7.2018 (hodnost, titul, jméno, příjmení, služební zařazení, vznik služebního /dříve pracovního/ poměru, rok narození).*
 7. *Přehled aktivit povinného subjektu, které umožňují vězněným osobám získat odbornou kvalifikaci nebo vzdělání k 1.7.2018 v rozsahu*
 - a) *odborné kursy - název, ev. číslo, odborný garant, zaměření, délka, forma úrovně odbornosti, odpovědná osoba u povinného subjektu*
 - b) *vzdělání – název školního zařízení, sídlo, statutární zástupce, IČO, zaměření, obory, délka, forma úrovně vzdělávání, odpovědná osoba u povinného subjektu.*
 8. *Jaké je zastoupení cizích státních příslušníků ve výkonu trestu (ev. vazby), jakým způsobem jsou zajištěna jejich práva (tlumočení, překlady právních předpisů a vnitřních předpisů, určení kontrolní osoby), počet cizích státních příslušníků ke dni 1.7.2018 (Slováci, Němci, Vietnamci apod.) s rozlišením jednotlivých jazykových skupin a států.*
17. Ze sdělení žalované ze dne 6.8.2018 č. j. VS-76104-7/ČJ-2018-800040-INFZ bylo zjištěno, že k bodu 1. žádosti žalobce o poskytnutí informací v oblasti výchovy, vzdělávání a informatiky vězněných osob ze dne 20. 6. 2018 byla požadovaná informace žalobci sdělena. Poskytnutí informace bylo žalobci doručeno do vlastních rukou dne 14.8.2018, jak vyplývá z vlastnoručně podepsané doručky založené ve správním spise.
18. Z rozhodnutí žalované ze dne 25.7.2018 č. j. VS-76104-4/ČJ-2018-800040-INFZ bylo zjištěno, že žádost žalobce o poskytnutí informace v oblasti výchovy, vzdělávání a informatiky vězněných osob ze dne 20.6.2018 byla v části týkající se bodu 2. odmítnuta, a to podle § 15 odst. 1 informačního zákona z důvodu nemožnosti poskytnout žadateli jím požadované osobní údaje zaměstnanců s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady EU 2016/679 ze dne 27.4.2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále jen „GDPR“). Rozhodnutí o odmítnutí této části žádosti bylo žalobci doručeno do vlastních rukou dne 7.8.2018, jak vyplývá z vlastnoručně podepsané doručky založené ve správním spise.
19. Z výzvy žalované ze dne 27.7.2018 č. j. VS-76104-6/ČJ-2018-800040-INFZ bylo zjištěno, že zpracování odpovědi na žádost o poskytnutí informací v oblasti výchovy, vzdělávání a informatiky vězněných osob uvedených pod bodem 3. žádosti by znamenala mimořádně

rozsáhlé vyhledání informací ve smyslu § 17 odst. 3 informačního zákona. Kvalifikovaným odhadem byly náklady na vypracování odpovědi vyčísleny částkou 1 248 Kč. Žalobce byl předmětnou výzvou vyrozuměn o tom, že pokud do 60 dnů ode dne oznámení výše požadované úhrady tuto nezaplatí, žádost se odloží. Zároveň byl poučen o tom, že proti výměru úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací je možné podat ve lhůtě 30 dnů od doručení výzvy stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d) informačního zákona. Tato výzva byla žalobci doručena dne 6.8.2018, jak vyplývá z vlastnoručně podepsané doručenky založené ve správním spise. Žalobce nevyužil možnosti podat stížnost, ani ve stanovené lhůtě neuhradil vyměřenou částku, a proto byla jeho žádost v části týkající se bodu 3 rozhodnutím žalované ze dne 25.10.2018 č.j. VS-76104-11/ČJ-2018-800040-INFZ odložena. Rozhodnutí ze dne 25.10.2018 o odložení žalobcovy žádosti o poskytnutí informace pod bodem 3. žádosti bylo žalobci doručeno dne 13.11.2018.

20. Z rozhodnutí žalované ze dne 10.9.2018 č. j. VS-76104-10/ČJ-2018-800040-INFZ bylo zjištěno, že žádost o poskytnutí informace uvedené pod bodem 4. žádosti žalobce o poskytnutí informací v oblasti výchovy, vzdělávání a informatiky vězněných osob ze dne 20.6.2018 byla odmítnuta, a to podle § 15 odst. 1 informačního zákona a s odkazem na judikaturu správních soudů vymezující pojem „zneužití práva na informace“. Žalovaný odmítl předat žalobci osobní údaje více než 11 tisíc osob, příslušníků Vězeňské služby a justiční strážě ČR a taktéž zaměstnanců v pracovním poměru. Poskytnutí informací v takovém rozsahu označil za zcela nepřiměřené a žalobcovu žádost o informace pod bodem 4. žádosti shledal kverulační a šikanózní praktikou. Rozhodnutí o odmítnutí této části žádosti bylo žalobci doručeno do vlastních rukou dne 18.9.2018.
21. Z rozhodnutí žalované ze dne 10.8.2018 č. j. VS-76104-8/ČJ-2018-800040-INFZ bylo zjištěno, že žádost žalobce o poskytnutí informace pod bodem 5. žádosti o poskytnutí informací v oblasti výchovy, vzdělávání a informatiky vězněných osob ze dne 20.6.2018 byla odmítnuta, a to podle § 15 odst. 1 informačního zákona ve spojení s GDPR. Rozhodnutí bylo žalobci doručeno do vlastních rukou dne 14.8.2018, jak vyplývá z vlastnoručně podepsané doručenky založené ve správním spise.
22. Z rozhodnutí žalované ze dne 16.8.2018 č. j. VS-76104-9/ČJ-2018-800040-INFZ bylo zjištěno, že žádost žalobce o poskytnutí informace pod bodem 6. žádosti o poskytnutí informací v oblasti výchovy, vzdělávání a informatiky vězněných osob ze dne 20.6.2018 byla odmítnuta, a to podle § 15 odst. 1 za použití § 8a informačního zákona a ve spojení s GDPR. Žalovaný dospěl k závěru, že žadatel (žalobce) by při správě získaných osobních údajů příslušníků Vězeňské služby nebyl schopen dostát povinnostem, které GDPR ukládá správci osobních údajů. Rozhodnutí bylo žalobci doručeno do vlastních rukou dne 28.8.2018.
23. Ze sdělení žalované ze dne 26.7.2018 č. j. VS-76104-5/ČJ-2018-800040-INFZ bylo zjištěno, že žádosti žalobce o poskytnutí informace uvedené pod bodem 7. žádosti o poskytnutí informací v oblasti výchovy, vzdělávání a informatiky vězněných osob ze dne 20.6.2018 bylo vyhověno a tato informace byla poskytnuta. Žalobci bylo sděleno, že odbornou kvalifikaci vězněných osob zajišťuje Škola pro osoby ve výkonu vazby nebo trestu odnětí svobody s názvem Střední odborné učiliště, které bylo zřízené podle nařízení Ministerstva spravedlnosti č. 1/2007, kterým se zřizuje škola pro osoby ve výkonu vazby nebo ve výkonu trestu odnětí svobody. Požadovaná informace byla žalobci doručena do vlastních rukou dne 9.8.2018, jak vyplývá z vlastnoručně podepsané doručenky založené ve správním spise.

24. Ze sdělení žalované ze dne 13.7.2018 č. j. VS-76104-3/ČJ-2018-800040-INFZ bylo zjištěno, že žádosti žalobce o poskytnutí informace pod bodem 8. žádosti o poskytnutí informací v oblasti výchovy, vzdělávání a informatiky vězněných osob ze dne 20.6.2018 bylo vyhověno a tato informace byla poskytnuta. Žalobci bylo sděleno, jakým způsobem jsou po nástupu do výkonu trestu zajištěna práva cizinců. Ohledně informace o početním stavu cizinců byl žalobce odkázán na Statistickou ročenku Vězeňské služby. Sdělení bylo žalobci doručeno do vlastních rukou dne 16.7.2018.
25. Ze shora zjištěného skutkového stavu je zřejmé, že žádost žalobce o poskytnutí informací v oblasti výchovy, vzdělávání a informatiky vězněných osob ze dne 20.6.2018 byla žalovanou v celém rozsahu, tj. ohledně všech osmi bodů, vyřízena. Informace požadovaná pod bodem 1. žádosti byla žalobci poskytnuta sdělením žalované ze dne 6.8.2018, žádost o informaci požadovanou pod bodem 2. žádosti byla odmítnuta rozhodnutím žalované ze dne 25.7.2018, žádost o informaci požadovanou pod bodem 3. žádosti byla odložena rozhodnutím žalované ze dne 25.10.2018, žádost o informaci požadovanou pod bodem 4. žádosti byla odmítnuta rozhodnutím žalované ze dne 10.9.2018, žádost o informaci požadovanou pod bodem 5. žádosti byla odmítnuta rozhodnutím žalované ze dne 10.8.2018, žádost o informaci požadovanou pod bodem 6. žádosti byla odmítnuta rozhodnutím žalované ze dne 16.8.2018, informace požadovaná pod bodem 7. žádosti byla poskytnuta sdělením žalované ze dne 26.7.2018 a informace požadovaná pod bodem 8. žádosti byla poskytnuta sdělením žalované ze dne 13.7.2018.
26. Soud na tomto místě zdůrazňuje, že v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu není oprávněn přezkoumávat zákonnost těch rozhodnutí, kterými správní orgán nevyhověl žádosti žalobce o poskytnutí informací, resp. kterými tuto žádost odmítl či odložil pro nezaplacení požadované úhrady. Žaloba na ochranu proti nečinnosti totiž není prostředkem, kterým by se žalobce mohl domáhat odstranění (zrušení) těchto rozhodnutí z důvodu jejich tvrzené nezákonnosti.
27. Vzhledem k tomu, že žádost žalobce o poskytnutí informací v oblasti výchovy, vzdělávání a informatiky vězněných osob ze dne 20.6.2018 byla žalovanou v celém rozsahu, tj. ohledně všech osmi bodů, vyřízena, ať již poskytnutím požadované žádosti, nebo vydáním rozhodnutí o odmítnutí či odložení určité části žádosti, je tvrzení žalobce o nečinnosti žalované při vyřizování předmětné žádosti neopodstatněné. Žalovaná ke dni rozhodování soudu nebyla nečinná, neboť o žádosti žalobce o poskytnutí informací v plném rozsahu rozhodla. Soud proto podle § 81 odst. 3 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítl. O věci samé rozhodl bez nařízení jednání, neboť pro tento postup byly splněny zákonem stanovené podmínky (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).
28. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a procesně úspěšné žalované žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 24. února 2021

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu